U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **S. A.** proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Přijímací středisko cizinců Zastávka**, se sídlem Havířská 514, Zastávka u Brna, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2012, č. j. CPR-2532/ČJ-2012-004025-ZZC, o zajištění za účelem správního vyhoštění, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 19. 4. 2012, č. j. 36 A 14/2012 - 18,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 2. 2012, č. j. CPR-2532/ČJ-2012-004025-ZZC, kterým byl zajištěn za účelem správního vyhoštění z území členských států Evropské unie podle § 124a zákona č. 326/199 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž doba trvání zajištění byla podle § 124 odst. 3 citovaného zákona stanovena na 90 dní a je shodná s dobou vykonatelnosti.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení, mezi které patří i požadavek na podání kasační stížnosti ve stanovené lhůtě.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů ode dne doručení rozhodnutí s tím, že zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Počítání lhůty pro podání kasační stížnosti se řídí ustanovením § 40 s. ř. s., které stanoví, že lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná

běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. končí lhůta určená podle týdnů uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který počátek lhůty určil.

Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud ověřil, že napadený rozsudek krajského soudu, který obsahoval rovněž poučení o možnosti podat proti němu ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu, byl stěžovateli, resp. jeho zástupci Asociaci pro právní otázky imigrace (ASIM, o. s.) doručen dne 18. 5. 2012 (viz doručenka založená na č. l. 20 spisu krajského soudu).

V daném případě byl tedy ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti den doručení písemného vyhotovení rozsudku krajského soudu, tj. pátek 18. 5. 2012. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak v návaznosti na výše uvedené připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty, tj. pátek 1. 6. 2012. Tento den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Stěžovatel, resp. jeho zástupce zmíněný výše, kterého pověřil, aby jeho jménem sepsal a podal kasační stížnost v dané věci, odeslal tuto kasační stížnost dne 1. 6. 2012 jako přílohu elektronického podání prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailové podání). Toto podání sice nebylo opatřeno zaručeným elektronickým podpisem, nicméně v souladu s § 37 odst. 2 s. ř. s. byl ve lhůtě tří dnů předložen jeho originál, a proto k němu nelze nepřihlížet.

Jako podstatné je však třeba vyzdvihnout to, že jakkoli bylo elektronické podání obsahující kasační stížnost odesláno dne 1. 6. 2012 (v 22:55 hod.), tj. v době, kdy byla lhůta pro podání kasační stížnosti ještě zachována, Nejvyššímu správnímu soudu bylo toto podání doručeno do e-mailové schránky až následujícího dne 2. 6. 2012 (v 00:40 hod.), tj. v době, kdy již lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula. Pro posouzení včasnosti podané kasační stížnosti je přitom podstatný okamžik, kdy kasační stížnost došla zdejšímu soudu, nikoli okamžik, kdy byla v elektronické formě stěžovatelem odeslána.

Je odpovědností účastníka řízení, jaký zvolí procesní postup, včetně volby komunikačních prostředků se soudem a akceptace rozdílů, které z povahy jednotlivých komunikačních prostředků plynou a které podává ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (dostupná na www.nssoud.cz), např. v rozsudku ze dne 11. 8. 2006, č. j. 8 Afs 82/2006 - 68: *„Ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s. je třeba vykládat s přihlédnutím k § 40 odst. 4 s. ř. s. Podání musí být předáno soudu, s výjimkami představovanými předáním držiteli poštovní licence, zvláštní poštovní licence nebo orgánu, který má povinnost je doručit. Předáním soudu přitom nelze rozumět nic jiného než doručení soudu. Vzniknou-li pochybnosti o doručení, postačuje v případě zmíněných výjimek prokázat předání k přepravě, zatímco v ostatních případech je třeba zpravidla prokázat předání, tj. doručení, soudu.“*

Odkázat lze také na rozhodnutí Ústavního soudu (dostupné na http://nalus.usoud.cz), např. usnesení ze dne 22. 1. 2009 ve věci sp. zn. III. ÚS 2361/08, podle kterého *„je evidentní, že žaloba stěžovatele ve formě elektronického podání (neopatřeného zaručeným elektronickým podpisem) není úkonem učiněným prostřednictvím držitele poštovní*

licence, popřípadě zvláštní poštovní licence ani předáním orgánu, který má povinnost je doručit, u něhož pro zachování lhůty postačí předání k přepravě (srov. obdobně sp. zn. I. ÚS 250/05). Proto se uplatní coby rozhodné, kdy žaloba došla soudu.“

Zvolil-li tedy stěžovatel jako formu podání kasační stížnosti elektronické podání (bez zaručeného elektronického podpisu), nelze při posouzení včasnosti kasační stížnosti zohlednit okamžik jejího odeslání, ale je nutno vycházet z okamžiku, kdy došlo k předání, tj. doručení, kasačni stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu. To znamená, že v daném případě nebyla kasační stížnost podána včas, protože Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena až dne 2. 6. 2012, tj. dne následujícího po dni, kterým byl posledním pro podání kasační stížnosti (viz výše).

Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud připomíná, že taktéž v případě podání kasační stížnosti prostřednictvím datové schránky platí jako rozhodný okamžik pro posouzení včasnosti kasační stížnosti její doručení do datové schránky soudu. V rozsudku ze dne 15. 7. 2010, č. j. 9 Afs 28/2010 - 79, publikovaném pod č. 2131/2010 Sb. NSS, se zdejší soud: „*...přiklonil k názoru, že informační systém datových schránek není ani držitelem (zvláštní) poštovní licence ani orgánem, který má povinnost datové zprávy odesílané prostřednictvím datových schránek doručit. Obdobně jako např. elektronické podatelny pro podání učiněná v elektronické podobě prostřednictvím veřejné datové sítě (e-mailová podání) je i informační systém datových schránek pouze technickým prostředkem, jehož využitím dochází k přenosu datové zprávy od odesílatele k příjemci (adresátovi). ...Rozhodující je skutečnost, že zatímco v případě doručování prostřednictvím držitele (zvláštní) poštovní licence či orgánu, který má povinnost odesílané zprávy doručit, odesílatel zprávu předává třetímu subjektu (přepravci), aby ji ten doručil adresátovi (na základě smlouvy uzavřené mezi odesílatelem a přepravcem), informační systém datových schránek odesílatel sám přímo využívá*“.

Na základě výše uvedeného proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost byla podána opožděně, a z tohoto důvodu ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo byla-li žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2012

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu